

ครั้นถึงป่าเขาลำเนาไพร
สถานวิญญ์อันอลังการ
กล่าวถึงที่อัศจรรย์หมายเลขหนึ่ง
เอ๊ะ! เหมือนกันไฉนพิสดาร
กล่าวถึงที่ขอยางสุดหล่อ
เอ๊ะ! ทำไหนคล้ายจึงจากขออีกที่
แม้คำนี้เวลาสั้นแต่สั้นๆ
คิดอีกที่ครั้นวันนี้ช่างอดสู
ฝากอีกนิดถึงความลับที่อยากบอก
มันใจเหมือนกันหมดจริงจริงเลย
สระเกษ รวยหาย แม่มีโคตรหน้า
หรือเมียรักก็ไม่ได้ดู
คราวนี้กล่าวถึงเรื่องการลับนอน
ถึงวันนี้เจ็ดโมงยังหลับสบาย
พอถึงเพลห้าทุ่มจบบรรจบ
พอครไปพักเราก็สุขใจ
บ้างก็นั่งหลับนอนกันไปมั่ว
บ้างห้องเล่นอะไรก็ไม่รู้
กล่าวถึงการต่อสู้ลูกผู้ชาย
สระที่ไฟที่เตอรุ่มไฟโรมส่ทลงบีย
ตบแปะซาร์ทตบแปะซาร์ทตบแปะกัน
ตบแปะตุ้มทัซาร์ทสามเจ้าวงดู
นมมีประโยชน์นมไฟโรมส่
มีประโยชน์แตกต่างเจ้าความคิด
ต้นไม้มันเอ็บโมกมันเอ็บถูกแล้ว
คนหน้ามือทั้งหลายความคิดคด
ทั้งหมดนี้คือความคิดของพวกผม
สุดท้ายนี้ขอขอบคุณและขอขอบคุณ

สระเกษไชยกาลนาน
ดลบันดาลให้เรารู้สำราญ
บุญทั้งเมืองที่อ้อได้กล่าวหา
สดจะบานดังทิวสน
ถึงกับท้อเมื่อที่ทำงาน
พิบอยพิบอยอีกที่ผมอยากดู
ช่างหายทุกสิ่งการบ้านที่สคู
ดูซิดูหมดเวลาพลัดพักไป
เป็นคตมจริงที่เรากล้ามาเปิดเผย
เตรียมพึ่งบต้อไปงคอยดู
ล่ำมจ้าวเอจไม่มีหน้าอดสู
ตั้งกรหุบปากเรารักกัน
ครั้นถึงตอนนอนไม่นอนเลยตื่นสาย
ของกันหายตื่นไม่ทันหัวสุดใจ
แอบดูหลบใต้ผ้าอ้อมในครุสงสัย
เล่นต้อไปนียบไฟมาปอกเลขตุ
บางห้องไฟไม่ติดเลยค้นห
มันจุกกรู้จักกรือจะเสียก็
ไม่ยอมตายตายชีวิตต้อ
ช่างอื้อๆได้ยงเล่นนี้ให้ท่านดู
ตบแปะตุ้มมันแหลปหลบวเลขตุ
เจ้าผู้ฉันใช้กันชดกริต
นมกลองที่ใช้แต่ลระชนิด
ดูวิ สักนิดจงคิดถึงนมไฟโรมส่
ก็ไม่แคล้วเจอตันจั่วหน้าสลด
มองจรดในบ้านและตามซอก
ยี่สิบหกแหลมตามบาดเลือดออก
ขอทุกท่านจงสัจย์สัจดีเอ

สหกรณ์ป่าใหญ่ คล้ายสารค์
ทำวิจัยใช้สอยระดมพล

กิจกรรมตลอดทั้งสามวัน
พวกเราทำกิจกรรมอย่างเต็มที่

ตั้งกองช่างบกทั่ว
นกน้ำดุริ่งหนอ

ทุกคนเล่นได้

กองการจิตตีย์
เลขหมายไม่จดบันทึก

ห้องที่บารอยู่เข้าเย็น
สนุกอย่างนี้ได้

กลอนจบแล้วแต่เรายังไม่จบ
ขยาคะเล่นแบบนี้เหมือนทุกวัน

เพื่อนพากันมาค่ายไม่ขัดสน
ฝึกให้นักใช้ทามคิดในด้านดี
เราเหมือนฝันผ่านไปพร้อ
ค่ายแห่งนี้ เราจดจำชั่วนี้รันดร์

พญาโล
บึงหน้า

ก้นฟ้า ครอบงำ

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$ นนัพลัน

๒๒๐๓๓

บันทึกได้

ส่วนก่อน

เพราะพี่ รอดทุกตอน

อยากจะทำอะไรอย่างสนุกสนาน
เล่นด้วยกันแต่เราเป็นนกมือเดียว

"นี่แหละเจ้าไมก้า!!"

பெண் எ-உ

เฮฮา ป่าสะแกราช

สะแกราช อาจไร่ ไร่ ลามจี

เพราะที่นี่ อยู่กลางป่าหนาใบพร

เชื่อกันว่าอยู่อย่างนี้ไกล

ทางพิษไพร มึงก็ไม่ใช่คน

สะแกราช อาจไร่ ไร่ น้ำอุ่ม

มีแต่ไพรเพราะ อีสบลิ้งกระแสน

อยู่ที่นี่ต้องกินข้าวให้หมดจาน

เราเปิกขานเพราะเรากินข้าวฟรี

สะแกราช มีนกกลาสิ้ง

บางตัวนั้นผสมพันธุ์ ขนทั้งไม้

พวกราชนั้นโตโตจ้่าไ้

ตัวองกลีบไปแข่งกับคนอื่นด

สะแกราช ไร่หนึ่งวันล่อก่าย

คงคล้าย คล้าย วันแรกที่ผ่านมา

นี่ก็คือพวกราชต้องจากลา

ขอเอาป่า คำนลึฟ ขอมมาอย

สวนกุหลาบ เชื้อคนค่าชดแกรธา
สกุณาบินแก้วในหงไพธ

คำขวัญอยู่ไกลเดี๋ยวกไกลกรุงเทพ

ความทรงจำในใจได้พบพาน

ตัวคำขวัญี่สามเ้าไม่ลืม

ติดเฟสบุ๊ค อินสตาแกรมพอๆ

ตัวคำขวัญี่สามเ้าไม่ลืม

อันจริงใจไม่แพ้กันแสนแพง

จะอันรูปต้องรอไปเดินท่า

แต่ฉันก็เรียนรู้จากสิ่งเล็กๆน้อยๆ

เดินชมทุ่งที่เห็นเธออยู่หัวเลี้ยวสุด

ทำไมตาฉันถึงตามเธอมาตลอด

อยากเจอเธอในทุกสิ่งทีคำขวัญี่

อยากขึ้นชมทุกสิ่งทีเธอชอบการณ์

บรรดาภาควิชาเรียนสอนสั่ง

ทั้งเขาใหญ่เขารักษาแลแผ่นเอกสาร

ใกล้ถึงเส้นพรมแดนใต้ทุ่งชาน

ต้องกลับบ้านแสนอาลัยใจระคน

แสนสับสนยิ่งยากในสกุณหัตถ์

แสนสับสนยิ่งยากในสกุณหัตถ์

แต่ความไว้วางใจคำขวัญี่ไม่สับสน

ทุกเครื่องแสงสว่างไม่จืดจางเลย

วิชากรสอนไม่ลืมเลย

ทั่วทั้งไปเคยถึงสถานที่สำคัญ

แสนสับสนยิ่งยากในสกุณหัตถ์

หากมีใจให้รักจำดูอาจารย์

อยากเจอเธอในทุกสิ่งทีคำขวัญี่

อยากขึ้นชมทุกสิ่งทีเธอชอบการณ์

กลุ่มแปด-กลุ่มเจ็ด (7)
(8) โรงเรียน สวนกุหลาบวิทยาลัย จ.กรุงเทพมหานคร
29-31 มกราคม 2556.